

Interessentskaber, kommanditselskaber og kommanditaktieselskaber (partnerselskaber) er ikke selvstændige skattesubjekter. I stedet beskattes interessenterne osv. af indkomsten i selskabet efter de regler, der gælder for forsyningsselskaber omfattet af bestemmelsen. For at undgå tvivl om, hvordan skattemæssigt transparente enheder er stillet, fremgår det direkte af bestemmelsen, at skattepligten efter bestemmelsen påhviler interessenterne, komplementaren og kommanditisterne. Det er kun interessenter, komplementarer og kommanditister, der er juridiske personer, som er omfattet af bestemmelsen. Fysiske personer er fortsat omfattet af de skatteregler, der gælder for personer og falder således uden for selskabsskattelovens regler. Interessenter, komplementarer og kommanditister, der er registrerede aktie- og anpartsselskaber, omfattes ikke af den foreslåede bestemmelse, men er fortsat omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1. Hvor der er tale om kommunale fællesskaber organiseret som interessentskaber efter reglerne i den kommunale styrelseslovs § 60, vil interessenterne, det vil sige kommunerne, være omfattet af bestemmelsen. Skattepligten omfatter den del af kommunens aktivitet, der vedrører deltagelsen i interessentskabet.

Efter forslaget bevarer de små vandforsyninger deres skattefrihed. Betingelserne skal som i dag være, at de er omfattet af et »hvile i sig selv«-princip. Det foreslås, at små forsyninger defineres som forsyninger, som ikke leverer over 200.000 m³ vand årligt efter lovens ikrafttræden. Det vil sige vandforsyninger, der ikke falder ind under reglen i § 2, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Disse små forsyninger foreslås omfattet af en generel skattefritagelse i den foreslåede § 3, stk. 1, nr. 4 a, i selskabsskatteloven.

Efter § 3 i det samtidigt fremsatte forslag til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, kan vandforsyninger, der i tre på hinanden følgende år har leveret mindre end 200.000 m³ vand årligt, få dispensation fra »en gang med, altid med«-princippet og dermed fra reglerne om benchmarking og prisloft. Det foreslås dog, at en sådan dispensation ikke skal påvirke skattepligten, dvs. at i forhold til vandforsyningernes skattepligt opretholdes »en gang med, altid med«-princippet.

For de vandforsyninger og spildevandsforsyninger, der hidtil har været skattefrie, men som bliver omfattet af den foreslåede regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 h, om skattepligt, skal der for de aktiver, som er i behold ved overgangen til skattepligt, ske en opgørelse til handelsværdi, jf. selskabsskattelovens § 5 D. Den fastsatte handelsværdi vil danne grundlag for

en eventuel afskrivningsadgang og en eventuel avanceopgørelse.

For de vandforsyninger, der er organiseret som aktie- eller anpartsselskaber, og som hidtil har været skattefrie efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, men som bliver skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, som følge af de foreslåede ændringer, skal der tilsvarende for de aktiver, der er i behold ved overgangen til skattepligt, ske en opgørelse til handelsværdi, jf. selskabsskattelovens § 5 D. Den fastsatte handelsværdi vil danne grundlag for en eventuel afskrivningsadgang og en eventuel avanceopgørelse.

I forhold til afskrivningsloven vil vandværker, rensningsanlæg, vandledninger og kloaknet være at anse for driftsmidler. En mindre del af vandværkerne og rensningsanlæggene (murværk og lignende) vil dog formentlig skulle anses for bygningsanlæg.

Anlæg til indvinding af vand og spildevandsanlæg skal indgå på en særskilt saldo med adgang til at afskrive 15 pct. af saldoværdien. For 2009 udgør afskrivningssatsen dog 23 pct., for 2010 og 2011 udgør satsen 21 pct., for 2012 og 2013 udgør satsen 19 pct. og for 2014 og 2015 udgør satsen 17 pct., jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, jf. stk. 4.

Anlæg til transport, lagring og distribution m.v. af vand og spildevand skal tilsvarende indgå på en særskilt saldo med adgang til at afskrive 7 pct. af saldoværdien, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 2, jf. stk. 4.

I det omfang en del af anlæggene kvalificerer til at være bygninger, afskrives disse efter reglerne for bygninger, dvs. med 4 pct. årligt af handelsværdien. Det skal bemærkes, at der ikke kan afskrives på bygninger, der anvendes til kontor.

For vandforsyninger vil det derfor være relevant at sondre mellem aktiver, der medgår til produktion af vand og aktiver, der medgår til distribution af vand. Til aktiver som medgår til produktion af vand anses f.eks. råvandsledninger og værker, beholderanlæg, behandlingsanlæg, udpumpningsanlæg og el-anlæg. Til aktiver, der medgår til distribution af vand anses f.eks. ledninger og stikledninger samt trykforøgerstationer, andre bygningsværker på ledningsnettet og afregningsmålere.

Derudover vil der også skulle udskilles eventuelle administrations- og værkstedsbygninger. Af hensyn til den skattemæssige vurdering af åbningsbalancen bør ledningsnettet opdeles i City/By/Land - city består af den indre bykerne og by af bolig- og byområder, der ikke opfylder city-definitionen. Endvidere bør ledningsnettet opdeles i de to dimensioner over/under